

[Justitsministeren]

og som heller ikke tidligere har haft bopæl her i landet i et tidsrum på i alt 5 år, kun erhverve fast ejendom her i landet, såfremt den pågældende opnår justitsministeriets tilladelse hertil. En sådan tilladelse meddeles efter et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde med særlig hensyntagen til bl.a. den pågældendes tilknytning til Danmark.

Lovens krav om tilladelse omfatter enhver form for fast ejendom, herunder grunde, huse, ejerlejligheder og andelslejligheder samt huse (også sommerhuse) på lejet grund. Leje- og brugsrettigheder over fast ejendom omfattes ikke af loven, men efter § 9, stk. 1, er aftaler om langvarige brugs- eller lejeforhold vedrørende fast ejendom, der må antages at være indgået med det formål at omgå de i loven indeholdte regler, ugyldige.

I forbindelse med Danmarks tilslutning til EF gennemførtes i 1972 en ændring til loven (justitsministeriets bekendtgørelse nr. 593 af 20. december 1972), hvorefter EF-statsborgere, der er beskæftigede i Danmark, kan erhverve fast ejendom her i landet under forudsætning af, at ejendommen skal tjene som fornøden helårsbolig for erhververen, eller at erhvervelsen er en nødvendig forudsætning for at udøve selvstændig virksomhed m.v.

De EF-statsborgere, der ikke opfylder disse betingelser, kan herefter kun erhverve fast ejendom i overensstemmelse med de almindelige regler, dvs. med justitsministeriets samtykke. Således vil navnlig EF-statsborgeres ønsker om at købe sommerhuse kun kunne ske med tilladelse fra justitsministeriet.

For så vidt angår sommerhuse, gælder endvidere, at efter lov nr. 267 af 7. juni 1972 om sommerhuse og camping m.v. kan erhvervsmæssig udlejning af sommerhuse m.v. kun finde sted med miljøministeriets tilladelse.

De i begrundelsen til spørgsmålet omhandlede tilfælde, hvor man fra tysk side skulle have ønsket at opkøbe moteller (i Blåvandshuk) med henblik på senere udstykning til ferieejerlejligheder med videresalg til tyske enkeltpersoner for øje, er – efter det for justitsministeriet oplyste – ikke blevet til noget.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at de gældende regler på dette område i det væsentligste muliggør en rimelig kontrol med udlændinges erhvervelse af fast ejendom.

Justitsministeriet følger i samarbejde med andre myndigheder, herunder valutamyndighederne og miljøministeriet, naturligvis løbende udviklingen på dette område.

Til *socialministeren* (2/2 79) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Hvilke muligheder er der efter bistandslovens § 37 for at yde hjælp til en familie, hvor den ene af ægtefællerne ikke længere kan oppebære arbejdsløshedsdagpenge, fordi kommunen ikke kan anvise pasningsmuligheder til et eller flere børn?«

(Spm. nr. 561).

Begrundelse.

Ifølge bistandslovens § 69, stk. 1, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at sørge for det nødvendige antal daginstitutionspladser for børn og unge, herunder socialpædagogiske fritidsforanstaltninger.

Ifølge bilagshæfte II til betænkningen fra folketingets socialudvalg over bistandsloven erklærer socialministeren over for udvalget, at udtrykket »det nødvendige antal pladser« skal dække det faktiske sociale og pædagogiske behov i kommunen. (Bilagshæfte II, s. 113).

Det er således kommunens ansvar og i strid med lovgivningen, såfremt en kommune ikke kan tilbyde pasning til en arbejdssøgendes barn/børn.

Det må betragtes som en social begivenhed, hvis en person mister retten til arbejdsløshedsdagpenge som følge af, at han/hun ikke har pasningsmuligheder til sit barn og må afvise at påtage sig anvist arbejde.

Ligeledes må det forudsættes, at den pågældende har søgt at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis årsagen til ikke at påtage sig anvist arbejde må føres tilbage til kommunens forsømmelser med hensyn til tilvejebringelse af det nødvendige antal daginstitutionspladser. Hvis der ikke i et konkret tilfælde kan findes en rimelig løsning på pasningsproblemer, må familien for at kunne opretholde hidtidig leve- og boligstandard være berettiget til at modtage bistandshjælp i samme omfang som de mistede arbejdsløshedsdagpenge, indtil kommunen kan anvise pasning af barnet/børnene.